

1. 80. -2 To draw, or bend (as a bow); (अमुना) यदधर्मधाम्नि धनुराचक्रुषे Śi. 9. 40; Ś. 3. 5. (v. 1.) -3 To draw or take out; हस्तात्कटकमाकृष्य Mk. 2; U. 1. -4 To extract, borrow (from another source); पञ्चतन्त्रात्-थान्यस्माद् ग्रन्थादाकृष्य लिख्यते H. Pr. 9. -5 To draw or carry along; to waft or be charged with; आकर्षद्भिः पद्मकिञ्चलकगन्धान् U. 3. 2. -6 To deprive, take away by force, snatch; आकर्षयामि यशः Bk. 16. 30. -7 To supply a word or words from another rule or sentence. -Caus. To draw near to oneself, pull together; वज्रमाकर्षयन्ती Rs. 5. 11. (v. 1.).

आकर्षः 1 Attracting or drawing towards oneself. -2 Drawing away from, withdrawing; U. 3. 46. (v. 1.) -3 Drawing (a bow). -4 Attraction, fascination. -5 Spasm. -6 Playing with dice; आकर्षस्तेऽवाक्फलः Mb. -7 A die or dice. -8 A board for a game with dice. -9 An organ of sense. -10 A magnet, a loadstone; यथा भ्राम्यत्ययो ब्रह्मन् स्वयमाकर्षसन्निधौ Bhāg. 7. 5. 14. -11 A touch-stone. -12 A bow. cf. आकर्षः शारिकलके ब्रूतेऽथै कार्मुकेऽपि च Nm. -13 A poisonous plant; Mb. 5. 40. 9.

आकर्षक a. attracting, attractive. -कः A magnet, a loadstone.

आकर्षण a. Attracting, carrying to another place. -णम् 1 Pulling, drawing, attracting. -2 Seduction. -णी 1 A curved stick for pulling down fruits, flowers &c. (standing on elevated places); any instrument for pulling. -2 A variety of Mudrā (or mark on the body).

आकर्षिक a. (-की f.) Magnetic, attractive (आकर्षेण चरति). P. IV. 4. 9.

आकर्षिन् a. Attractive (as a smell at a distance). -णी A rod with a hook at the end for pulling down boughs in order to gather fruits &c.

आकृष्ट a. Attracted, pulled; नाकृष्टं न च दङ्कितं न नमितं नोत्थापितं स्थानतः Mahān.

आकृष्टिः f. 1 Attraction (in general). -2 Attraction, gravitation (in astr.); आकृष्टिशक्तिश्च मही तथा यत् खस्थं गुरु स्वाभिमुखं स्वशक्त्या । आकृष्यते तत्पततीव भाति समे समन्तात् क्व पतत्वियं खे ॥ Golādh. 1. -3 Drawing or bending of a bow; ज्या^० Amaru. 1. -4 (Tantric texts) Attracting an absent person by a magic formula. -Comp. -मन्त्रः an incantation by which another person is attracted; आकृष्टिमन्त्रोपमम् H. 1. 93.

आकृ 6. P. 1 To scatter or spread over, fill, fill up, cover, heap up (used chiefly in p. p. q. v.) आ नः सोम पवमानः किरा Rv. 9. 81. 3. विचिन्वतीमाकिरन्तीम् Av. 4. 38. 2. -2 To dig up.

आकरिकः [आकरे नियुक्तः उञ्] 1 A person appointed (by the king) to superintend a mine. -2 A miner.

आकरिन् a. [आकर-इनि] 1 Produced in a mine, mineral. -2 Of good breed; दधतमाकरिभिः करिभिः क्षतैः Ki. 5. 7.

आकीर्ण p. p. 1 Scattered or spread over. -2 Filled or overspread with, crowded, full of, abounding in; जनाकीर्णं मन्ये हुतवहपरीतं गृहामिव Ś. 5. 10; आकीर्णमृषिपत्नीना-मुत्तजद्वाररोधिभिः R. 1. 50; प्राहाकीर्णं सरः Pt. 1. 375; (श्रुभिः भिक्षुकैः) आकीर्णम् Ms. 6. 51. -णम् A crowd; V. 2.

आके ind. Ved. 1 Near in the neighbourhood; तमम क्रभुराके नमस्य Rv. 2. 1. 10. -2 Distant.

आकेकर a. Half-shut, half-closed (eyes); निमीलदाके-करलोचक्षुषा Ki. 8. 53; Māl. 5; K. 81; चिरमवतु हरेर्दृष्टि-राकेकरा वः Mu. 3. 21 दृष्टिराकेकरा किञ्चित्स्फुटापाङ्गे प्रसारिता । मीलितार्धपुटालोके ताराव्यावर्तनोत्तरा ॥

आकेनिप a. Ved. Advancing near (as rays of light); wise (?).

आकोकेरः The sign Capricornus (मकर); (a word of Greek origin).

आकोपः A slight anger; Śi. 2. 99.

आकौशलम् Inexpertness, want of skill; विवरीतुमथात्मनो गुणान् भृशमाकौशलमार्यचेतसाम् Śi. 16. 30.

आक्रन्द 1 U. 1 To lament, weep, cry, cry out, creak; scream; तृणाग्रलम्बैस्तुहिनैः पतद्भिराक्रन्दतीवोषसि शीतकालः Rs. 4. 7; Bk. 15. 50. -2 To shout, roar. -3 To invoke, call out to; आक्रन्दीद्दीमसेनं वै Mb. -Caus. 1 To cause to weep or cry. -2 To call out to; एङ्घेहीति शिखण्डिनां पटुतरैः केकाभिराक्रन्दितः Mk. 5. 23. -3 To inspire courage by the sound of a drum; आक्रन्दय बलमोजो न आ धा Rv. 6. 47. 30. -4 To shout or roar at; to cry incessantly. आक्रन्दय धनपते वरमामनसं कृणु Av. 2. 36. 6.

आक्रन्दः 1 Weeping, crying out; किं क्रन्दसि दुराक्रन्द Pt. 4. 29. -2 Calling, invoking, calling out to; आक्रन्दे चाप्यपैहीति न दण्डं मनुब्रवीत् Ms. 8. 292. -3 Sound, war-cry, a cry (in general); आक्रन्द उदभूत्तत्र Ks. 10. 94. -4 A friend, defender; दष्टमेवमनाक्रन्दे भद्रे काममहाहिना Mb. 1. 172. 9. -5 A brother. -6 A fierce or violent combat, war, battle. -7 A place of crying. -8 A king who prevents an ally from aiding another; a king whose kingdom lies next but one. पार्ष्णिग्राहं च संप्रेक्ष्य तथाक्रन्दं च मण्डले Ms. 7. 207 (see Kull. thereon). cf. also Kau. A. 6. 2. cf. ... आक्रन्दो दारुणे रणे । आरावे रोदने त्रातरि... Nm. मित्रमाक्रन्दाभ्यां वा व्यापादयितुकामः Kau. A. 1. 16.

आक्रन्दनम् 1 Lamentation, weeping, cry of lamentation; -2 Calling out. आक्रन्दनया विलेपिरे Bhāg. 7. 2. 32.

आक्रन्दिक a. [आक्रन्दं धावति उञ् P. IV. 4. 38] one who runs to a place where cries (of distress) are heard.

आक्रन्दित p. p. 1 Roaring, crying, or weeping bitterly. -2 Invoked, called. -तम् 1 A cry, roar;